

spinrag

je houdt een leven lang een ei
op een lepel in balans, moeiteloos
zoals ballerina's moeiteloos hun gewicht ontduiken

je loopt een koord af
van nucleosomen verdwaalde nullen en enen
en ouders die het beste hoopten

je groeit langs je eigen ruggengraat omhoog
je vraagt je af hoe sterk
de slijmerige streng is waarmee je vastzit

aan je eigen mens-zijn
je loopt een koord af en struikelt
in een familielijn, dit lijf

is een verhuisdoos (breekbaar) voor een nageslacht
dit lijf dwaalt af is buigbaar knarst
bij het opstaan, je genen

draaien pirouettes en vergeten
wie ze moesten voorstellen
je groeit omhoog langs een draadje spinrag

je vraagt niet naar de diepte
je vraagt of iemand met je wil dansen